

ниятъ побудителъ на българитѣ да протестираатъ прѣдъ турцитѣ за заточенитѣ владици, видѣлъ се принуденъ да напусне Цариградъ и избѣгалъ прѣзъ Гърция и Италия, въ Виена, отъ дѣто, прѣзъ Букурещъ, се връща въ Сливенъ. Слѣдъ освобождението, станалъ съвѣтникъ при Сливенския апелативенъ сждъ (прѣзъ окупацията), а бивалъ подъ редъ прѣдседателъ на Сливенския окржженъ сждъ и окржжна комисия. Билъ е прѣмѣстенъ за прѣдседателъ на окржжния сждъ въ Бургасъ, но скоро се отказва отъ държавнитѣ служби и се оттегля въ родния си градъ на частни занятия.

Вториятъ заслужилъ по черковния ни въпросъ сливенецъ, живущъ тогава въ Цариградъ, е *Хаджи Мина Пашовъ*. Въ Сливенъ знаятъ повече за наслѣдницитѣ му, отколкото за самия него. *Пашовъ* не е само черковенъ дѣецъ. Той ни отнису и като писателъ въ ранната българска литература, въ училищното дѣло и въ търговията.

Родилъ се е въ Иерусалимъ прѣзъ 1837 г., 18-и януари, дѣто родителитѣ му, *Иванъ* (или Янко) *Пашовъ* и *Грандафила*, сж отишли на поклонение¹⁾. Майка му Х. Грандафила, по баща Михаилъ Карапанчова, е принадлежала къмъ стария и привилегированъ сливенски родъ *Карапанчовци*. (Неинъ братъ е Д-ръ Ив. х. М. Карапанчовъ или по-извѣстенъ въ България подъ името полковникъ Д-ръ Пановъ, възпитанникъ отъ ранни години въ Русия, а прѣзъ 1862 г. изпратенъ отъ Одескитѣ българи да подигне възстание въ родния си градъ Сливенъ заедно съ съгражданина си Х. Ставри²⁾).

Бащата на Пашовъ, Х. Янко Пашовъ, е билъ виденъ на врѣмето си Сливенски търговецъ. Ималъ е три търговски кжщи: една въ Сливенъ, съ помощници Димитъръ Пановъ и Русчо Мирковичъ, друга въ Цариградъ и третя въ Кримъ. По-голѣмата частъ отъ годината Х. Янко прѣкарвалъ въ Кримъ (южна Русия). Малкиятъ Х. *Мина*, за когото се прѣдричало, че ще стане „голѣмъ човѣкъ“, защото се родилъ въ Иерусалимъ, а при това, прѣзъ врѣме на хаджийството на своитѣ родители, — училъ първоначално при Чинтуловъ и др. въ Сливенъ. Той билъ прилежателенъ ученикъ и единъ отъ първитѣ между другаритѣ си. Отличавалъ се съ извънредна подвижностъ, находчивостъ, паметъ и енергиченъ умъ. Всичко му прилягало и на каквото и да е посѣгалъ — ловко сполучвалъ, или както се изразяватъ англичанитѣ за подобни рѣдки случаи: excellent for anything he chooses to put his hand to. (Съученици на Пашовъ въ Слив. у-ще сж били сливенцитѣ: Х. Янаки Янакевъ, Анастасъ х. Добревъ, Зах. Жечковъ, Иванчо Желѣзковъ и Ст. Гидиковъ).

¹⁾ Кръстилъ го е сливенецътъ Х. Мина х. Михалевъ, който се случилъ прѣзъ това врѣме въ Иерусалимъ, сжщо като поклонникъ.

²⁾ Завѣщаль е суми за общината въ Берковица. Тамошното училище е на негово име.